

מסכת תמיד

פרק ג'

ג. אמר להם המנחה, באו והפיסו, מי שוחט, מי זורק, מי מדרשו מזבב הפנימי, מי מדרשו את האנורה, מי מעלה אברים לכובש, בראש וברגל, ושתמי הידים, העקץ וברגל, החזה ומגרה, ושתמי דפנות, הקרבים, והסלת, והחבותים, והין. הפיסו, זכה מי שזכה:

ב. אמר להם המנחה, צאו וראו אם הגיע זמנו השחיטה. אם הגיע, ברואה אומר, ברקאי. מתיא בן שמואל אומר, האיר פני כל המזורה. עד שהוא בחברון, והוא אומר, הין:

ג. אמר להם, צאו והביאו טלה מלאכת הטעאים. וברاي לשפט הטעאים היתה במקצוע צפונית מערבית. ואربع לשכות היו שם, אחת לשפט הטעאים, ואחת לשפט החותמות, ואחת לשפט בית המזקד, ואחת לשפה שעשו בה לחם הפנים:

ד. נכנסו לשפט הפלים, והוציאו מהם תשעים ושלשה כלי כסף וכלי זהב. השקו את הפתמיד בכוס של זהב. אף על פי שהוא מבקר

מִבְּעָרֶב, מִבְּקָרֵין אֹתוֹ לְאֹור הַאֲבוֹקּוֹת:

ה. מי שזכה בפמ'יד, מושכו והוליך לבית המטבחים, ומי שזכה באברים הוליכו אחריו. בית המטבחים היה לצפונו של מזבח, ועליו שמנת עמודים נכסין, ורבייעית של אرز על גביהם, ואנקליות של ברזל היו קבועין בהן, ושלשה סדרים היה לכל אחד ואחד, שבהן תלין. ומפשיטין על שלוחנות של שיש שבין העמודים:

ג. מי שזכה בדשוון מזבח הפנימי והמנורה היו מקדיםיו, וארכעה כלים בידם, הטעני והכוז ישני מפתחות. הטעני דומה לטרקם גדול של זהב, מחזיק קבינו וחציו. והכוז דומה לקיתון גדול של זהב. ישני מפתחות, אחד יורך לאמת השתה ואחד פותח כיוון:

ד. בא לו לפשפש האצפוני. ישני פשפשין היו לו לשער הגדל, אחד באצפון ואחד בדרום. שבדרך לא נכנס בו אדם מעולם, ועליו הנא מפרש על ידי יחזקאל (יהזקאל מד), ויאמר אליו ה', השער הזה סגור יהיה לא יפתח ואיש לא יבא בו כי ה' אלקי ישראל בא בו וזה סגור. נטל את המפתח ופתח את הפשפש, נכנס לטא, ומן הטא אל היכל, עד שהוא מגיע לשער הגדל. הגיע לשער הגדל, העביר את הנגר ואת הפורטחות ופתחו. לא היה שוחט השוחט, עד ששומע קול שעיר הגדל שגפפת:

ה. מיריחו היה שומעין קול שער הגדול נשכחה. מיריחו היה שומעין קול המגרפה. מיריחו היה שומעין קול העז נשעה בו קטן מוכני לכיוור. מיריחו היה שומעין קול גביני כרוז. מיריחו היה שומעין קול החליל. מיריחו היה שומעין קול האצל. מיריחו היה שומעין קול השיר. מיריחו היה שומעים קול השופר. ויש אומרים, אף קול של כהן גדול בשעה שהוא מזכיר את השם ביום היפורים. מיריחו היה מרים ריח פטום הקטרת. אמר רבי אליעזר בו דgalai, עזים היה לבית אבא בהר מקור, והוא מתעתשות מרים פטום הקטרת:

ט. מי שזכה בדשן מזבח הפנימי, נכנס ונטל הטני והגיה לפניו, והיה חוף ונתן לתוכו, ובאחרונה כבד את השאר לתוכו והגיהו ויצא. מי שזכה בדשן המנורה, נכנס ומצא שני גרות מזרחיים דולקים, מדשן את השאר ומגיח את אלו דולקיו במקומן. מצאו שכבו, מדשנו ומדליקו מן הדולקים, ולאחר כה מדשן את השאר. ואנו היה להפני המנורה ובה שלוש מעלות, שעלה הכהן עומדים ומטיב את הגרות. והגיח את הפו על מעלה שניה ויצא: